

ΠΟΥ

πού, επίρρ. ερωτημ. [<αρχ. ποῦ]. **1.** σε ποιο μέρος(;): «πού μένεις; || πού πας;». **2.** πώς, με ποιο τρόπο(;): «πού να το ήξερα ότι δεν θα ερχόσουν;». (Ακολουθούν 121 φρ.)·

- αλλά πού! έκφραση με την οποία αναιρούμε αυτό που είπαμε αμέσως προηγουμένως για κάποιον ή για κάτι: «είπε πως θα κόψει το τσιγάρο, αλλά πού! || στην κοινωνία οι άνθρωποι πρέπει να αλληλοϋποστηρίζονται, αλλά πού!»·

- από πού κι ως πού; έκφραση με την οποία θεωρούμε ότι η πρόθεση ή η ενέργεια κάποιου δεν έχει καμιά λογική εξήγηση, καμιά λογική βάση, με ποιο σκεπτικό; με ποια λογική(;): «από πού κι ως πού θέλει ν' αναλάβει τη διεύθυνση του εργοστασίου ένας ξένος άνθρωπος; || από πού κι ως πού έχεις τέτοιες απαιτήσεις;»·

- αυτό πάλι πού το βάζεις; βλ. λ. [αυτός](#)·

- αυτό πάλι πού το πας; βλ. λ. [αυτός](#)·

- για πού; βλ. φρ. για πού το 'βαλες(;). (Παιδικό τραγούδι: στο δρόμο που επήγαυε βλέπει μι' αλεπού, γάιδαρε, τον ρώτησε, **για πού**, για πού, για πού)·

- για πού κουρντίστηκες; βλ. λ. [κουρντίζομαι](#)·

- για πού το 'βαλες; ή για πού το βάλαμε; **α.** πού πας; πού πηγαίνεις(;): «για πού το 'βαλες έτσι βιαστικά;». **β.** λέγεται και μα απαγορευτική διάθεση: «για πού το βάλαμε, δε βλέπεις ότι έχουμε δουλειά;». Ο πλ. και όταν απευθυνόμαστε σε ένα μόνο άτομο·

- δεν ήξερε από πού να φύγει, βλ. λ. [φεύγω](#)·

- δεν κατάλαβε από πού του ήρθε, βλ. λ. ήρθα·

- και πού 'σαι ακόμα! βλ. λ. ακόμα·

- κάλλιο να το, παρά πού 'ν' το, βλ. λ. [κάλλιο](#)·

- όποιος δε βλέπει πού πατεί, στις λάσπες θε να πέσει, βλ. λ. λάσπη·

- πού ακούστηκε αυτό! βλ. λ. [αυτός](#)·

- πού ακούστηκε τέτοιο πράγμα! βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#)·

- πού αλλού; βλ. λ. [αλλού](#)·

- πού αλλού, βλ. λ. [αλλού](#)·

- πού αρμενίζει ο νους σου; βλ. λ. [νους](#)·

- πού αρμενίζει το μυαλό σου; βλ. λ. [μυαλό](#)·

- πού βόσκει ο νους σου; βλ. λ. [νους](#)·

- πού βόσκει το μυαλό σου; βλ. λ. [μυαλό](#)·

- πού βόσκεις; βλ. λ. βόσκω·

- πού γίνεται η δουλειά! βλ. λ. [δουλειά](#).
- πού είσαι, μάνα μου, να δεις το γιο σου! βλ. λ. [γιος](#).
- πού είσαι μάνα να με δεις! βλ. λ. [μάνα](#).
- πού είχες τα γκαβά σου; ή πού τα 'χες τα γκαβά σου; βλ. λ. [γκαβά](#).
- πού είχες τα στραβά σου; ή πού τα 'χες τα στραβά σου; βλ. λ. [στραβά](#).
- πού έχεις το μυαλό σου; ή πού το 'χεις το μυαλό σου; βλ. λ. [μυαλό](#).
- πού έχεις το νου σου; ή πού τον έχεις το νου σου; βλ. λ. [νους](#).
- πού ζεις; βλ. λ. ζω.
- πού θα βγει; βλ. λ. [βγαίνω](#).
- πού θα μας βγάλει ή πού θα με βγάλει, βλ. λ. βγάζω.
- πού θα μου πάει! βλ. λ. [πάει](#).
- πού θα μου πάς! ή πού θα πας! βλ. λ. πάω.
- πού θα πάει! βλ. λ. [πάει](#).
- πού θα πάει; βλ. λ. [πάει](#).
- πού θα πάει αυτή η βιόλα; βλ. λ. [βιόλα](#)¹.
- πού θα πάει αυτή η δουλειά; βλ. λ. [δουλειά](#).
- πού θα πάει αυτή η κατάσταση; βλ. λ. [κατάσταση](#).
- πού θα πάει αυτό το βιολί; βλ. λ. [βιολί](#).
- πού θα πάει αυτός ο χαβάς; βλ. λ. χαβάς.
- πού θα πάει η βαλίτσα; βλ. λ. βαλίτσα.
- πού κάθεται; βλ. λ. κάθομαι.
- πού καιρός για..., βλ. λ. καιρός.
- πού λεφτά για..., βλ. λ. [λεφτά](#).
- πού με βρήκες, πού σε βρήκα! βλ. λ. [βρίσκω](#).
- πού με ξέρεις, πού σε ξέρω ή πού σε ξέρω, πού με ξέρεις, βλ. λ. ξέρω.
- πού με τρέχεις; βλ. λ. τρέχω.
- πού μυαλό! βλ. λ. [μυαλό](#).
- πού μυαλό για..., βλ. λ. [μυαλό](#).

- πού να ... (ακολουθεί ρήμα), δηλώνει βαριεστημάρα, δυσαρέσκεια ή δυσφορία να κάνει κανείς αυτό που δηλώνει το ρήμα: «πού να δουλεύω τώρα για είκοσι ευρώ μεροκάματο! || πού να τρέχω να τον βρω μέσ' στ' άγρια μεσάνυχτα!»·
- πού να βάλει μυαλό! βλ. λ. [μυαλό](#)·
- πού να βρεις άκρη! βλ. λ. άκρη·
- πού να κλείσω μάτι! βλ. λ. [μάτι](#)·
- πού να σου λέω! ή πού να στα λέω! έκφραση με την οποία προετοιμάζουμε τον συνομιλητή μας πως θα του πούμε κάτι πολύ ενδιαφέρον, πολύ εντυπωσιακό ή συναρπαστικό: «έγινε μεγάλη φασαρία χτες βράδυ στο καφενείο; -Πού να στα λέω! || περάσατε καλά στην εκδρομή σας; -Πού να σου λέω!»·
- πού ξανακούστηκε; βλ. λ. ξανακούγομαι·
- πού ξέρεις! **α.** δηλώνει άγνοια: «θα 'ρθει ο τάδε; -Πού ξέρεις!»· **β.** δηλώνει και μια στάση αισιοδοξίας: «ε ρε και να μας τύχει και μας το λαχείο! -Πού ξέρεις!»·
- πού παράτησες το μυαλό σου; βλ. λ. [μυαλό](#)·
- πού πας ξεβράκωτος στ' αγγούρια! βλ. λ. [αγγούρι](#)·
- πού πας ξυπόλυτος στ' αγκάθια! βλ. λ. [αγκάθι](#)·
- πού πας ξυπόλυτος στα κάρβουνα! βλ. λ. [κάρβουνο](#)·
- πού πετάει το μυαλό σου; βλ. λ. [μυαλό](#)·
- πού 'σαι! προσφώνηση σε άτομο που δε γνωρίζουμε το όνομά του: «πού 'σαι, μου φέρνεις ένα ποτήρι νερό!»· Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το ψιτ·
- πού σε βρήκα! βλ. λ. [βρίσκω](#)·
- πού σε είδα, πού σε ξέρω ή πού σε ξέρω, πού σε είδα, βλ. λ. [είδα](#)·
- πού σε πονεί και πού σε κόφτει! βλ. λ. [πονώ](#)·
- πού σε πονεί και πού σε σφάζει! βλ. λ. [πονώ](#)·
- πού στ' ανάθεμα είναι! βλ. λ. [ανάθεμα](#)·
- πού στ' ανάθεμα ήσουν! βλ. λ. [ανάθεμα](#)·
- πού στ' ανάθεμα πήγε! βλ. λ. [ανάθεμα](#)·
- πού στ' ανάθεμα πήγες! βλ. λ. [ανάθεμα](#)·
- πού στα κομμάτια είναι! βλ. λ. [κομμάτι](#)·
- πού στα κομμάτια ήσουν! βλ. λ. [κομμάτι](#)·
- πού στα κομμάτια πήγε! βλ. λ. [κομμάτι](#)·
- πού στα κομμάτια πήγες! βλ. λ. [κομμάτι](#)·

- πού στα τσακίδια είναι! βλ. λ. [τσακίδια](#).
- πού στα τσακίδια ήσουν! βλ. λ. [τσακίδια](#).
- πού στα τσακίδια πήγε! βλ. λ. [τσακίδια](#).
- πού στα τσακίδια πήγες! βλ. λ. [τσακίδια](#).
- πού στην ευχή είναι! βλ. λ. ευχή.
- πού στην ευχή ήσουν! βλ. λ. ευχή.
- πού στην ευχή πήγε! βλ. λ. ευχή.
- πού στην ευχή πήγες! βλ. λ. ευχή.
- πού στην οργή είναι! βλ. λ. οργή.
- πού στην οργή ήσουν! βλ. λ. οργή.
- πού στην οργή πήγε! βλ. λ. οργή.
- πού στην οργή πήγες! βλ. λ. οργή.
- πού στο δαίμονα είναι! βλ. λ. [δαίμονας](#).
- πού στο δαίμονα ήσουν! βλ. λ. [δαίμονας](#).
- πού στο δαίμονα πήγε! βλ. λ. [δαίμονας](#).
- πού στο δαίμονα πήγες! βλ. λ. [δαίμονας](#).
- πού στο διάβολο είναι! βλ. λ. [διάβολος](#).
- πού στο διάβολο ήσουν! βλ. λ. [διάβολος](#).
- πού στο διάβολο πήγε! βλ. λ. [διάβολος](#).
- πού στο διάβολο πήγες! βλ. λ. [διάβολος](#).
- πού στο καλό είναι! βλ. λ. καλός.
- πού στο καλό ήσουν! βλ. λ. καλός.
- πού στο καλό πήγε! βλ. λ. καλός.
- πού στο καλό πήγες! βλ. λ. καλός.
- πού στον κόρακα είναι! βλ. λ. [κόρακας](#).
- πού στον κόρακα ήσουν! βλ. λ. [κόρακας](#).
- πού στον κόρακα πήγε! βλ. λ. [κόρακας](#).
- πού στον κόρακα πήγες! βλ. λ. [κόρακας](#).

- πού τα πουλάς αυτά; βλ. φρ. σε ποιον τα πουλάς αυτά; λ. ποιος·
- πού ταξιδεύει ο νους σου; βλ. λ. [νους](#)·
- πού ταξιδεύει το μυαλό σου; βλ. λ. [μυαλό](#)·
- πού τέτοια τύχη! βλ. λ. τύχη·
- πού τέτοια χαρά! βλ. λ. [χαρά](#)·
- πού τέτοιο πράγμα! ή πού τέτοια πράγματα! βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#)·
- πού την πας τη δουλειά! βλ. λ. [δουλειά](#)·
- πού το βρήκες αυτό γραμμένο; ή πού το 'δες αυτό γραμμένο; βλ. λ. γραμμένος·
- πού το γράφει αυτό; βλ. λ. [αυτός](#)·
- πού το γράφουν αυτό τα χαρτιά; βλ. λ. [χαρτί](#)·
- πού το παίζει αυτό το έργο; βλ. λ. [έργο](#)·
- πού το πας; τι επιδιώκεις, ποιος είναι ο απώτερος σκοπός σου(;)· (Λαϊκό τραγούδι: **πού το πας**, πού το πας, γιατί δε μ' αγαπάς, πέσ' μου τι θέλεις τι ζητάς). Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το καλά τώρα και άλλες φορές ακολουθεί το τώρα·
- πού το 'χες το μυαλό σου; βλ. λ. [μυαλό](#)·
- πού τον είχες το νου σου; βλ. λ. [νους](#)·
- πού τον χάνεις, πού τον βρίσκεις, βλ. λ. [βρίσκω](#)·
- πού τον ψώνισες; βλ. φρ. ψωνίζω·
- πού τρέχει το μυαλό σου; βλ. λ. [μυαλό](#)·
- πού τρέχεις; βλ. λ. τρέχω·
- πού χαζεύεις; βλ. λ. χαζεύω·
- πού χρόνος για..., βλ. λ. χρόνος·
- πώς και πού, βλ. λ. [πώς](#)·